

Leilighed af det hele Beløb vil være ligefrem ubrugbar, idet man ikke kan bestatte den Mand i Kommunen, som ikke boer der, nagtet han maaskee besidder nok saa store Eiendomme der. Dette kunde vel forandres ved at indbringe Forslag derom, som kunde vedtages ved 3die Behandling, men jeg vilde dog for mit Vedkommende meget foretrække en Indkomsskat fremfor en Formue- og Leilighedsstat. Jeg skal tillige berøre, at der ved Afstemningen igaar maa have hersket nogen Misforstaelse angaaende det Beløbs Størrelse, som bliver at paaligne efter Formue og Leilighed; dette Beløb er ikke 550,000 men 1,820,000, altsaa henimod et Par Millioner. Altsaa et Par Millioner skulle Landkommunerne paalignes efter Formue og Leilighed. Hvis der kunde opstilles Regler herfor, kunde det være ganske heldigt, men jeg maa bede vel erindret, at man ikke har Regler for denne Beskatning, man ligner paa Slump, idetmindste, forsaavidt det er mig bekendt. Det kan gaae an, naar man har med et lille Beløb at gjøre, naar man ligner til Fattige, Skoler eller deslige Udgifter, men naar der er Tale om et Par Millioner, vil jeg bede de ærede Medlemmer vel betænke, om det er muligt at komme til en retfærdig Fordeling af et saadant Beløb, naar man ikke har Regler at gaae efter. Det skulde glæde mig, om man kunde komme hørt fra den Bestemmelse, der blev vedtagen igaar, og komme over til en Indkomsskat, for hvilken man vedtager visse faste Regler at gaae efter. For mig staaer det, som om det Forslag, der er blevet stillet af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 3die Valgkreds (E. C. Larsen) og mig, er det bedste. Jeg er overbevist om, at en reen Indkomst er det bedste, man kan komme til, og navnlig er det væsentligt for mig, at, naar man holder fast ved Hartkornsstaten, vil der ikke blive tilstrækkelig Vættelse for de mange forgjældede Hartkornsbrugere, som der ganske vist findes, og det vil heller ikke kunne undgaaes, at der med den Beskatning ogsaa følger andre Misligheder. Men er det ikke muligt

ved 3die Behandling at komme tilbage til en reen Indtægtsstat, vil jeg meget tilraade, man ikke gaaer hen og forsøger paa at bestemme, at henimod et Par Millioner regelløst skulle lignedes paa Landets Skattehære, men at man holder sig til Endringsforslaget under Nr. 21, hvorved man dog hovedsagelig kommer til at ramme Indtægten efter visse nærmere i Lovens fastsatte Regler.

S. Sags: Jeg indseer, at hvilken Vei man end gaaer, er det meget vanskeligt at ændre Lovforslaget ved tredie Behandling, men jeg seer ikke rettere, end at vi helst maae holde fast ved Regjeringens § 4 og stemme mod Forslaget under Nr. 21. Efterat man har sat en Formue- og Leilighedsstat ind istedetfor en Indkomsskat, er det tvivlsomt, hvorvidt man ved tredie Behandling vil fravige dette Princip, og jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at det umuligt gaaer an ved en saa usikker Beskatningsmaade, som Formue- og Leilighedsstaten, at ligne et saa bethdeligt Beløb, som her er Tale om. Ved at holde sig til Regjeringsudkastet, saa uheldigt som det er, forekommer det mig, at man lettere kan faae de fornødne Endringer indførte, deriblandt de Endringer, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) antydede. Det forekommer mig heller ikke, at der i den sidstnævnte Talers Udtalelser laa nogen bestemt Indsigelse imod at benytte Regjeringsudkastet til at foretage de Endringer, han ansaae nødvendige, og flere af dem anseer jeg ogsaa for rigtige. Det er altid farligt, naar man forbygger det Princip, der er staaet fast ved anden Behandling, at stole paa, at man kan faae det forandret ved tredie Behandling, og for det Tilfælde, at det gaaer endelig igjennem, kan jeg ikke nægte, at Folkethinget staaer meget uheldigt; det har vedtaget en Skattelov, der meget vanskeligt kan bruges, og som vil blive bedømt saare strengt, fordi man overalt i Befolkningen vil see, at store Beløb ikke kunne lignedes efter aldeles løse Skjøn.